אסור • דבלע היתר מאיסור: **עילאה גבר** • העליון טעם הלכך חס לתוך טונן אסור שהעליון מחממו לתחתון והרי שניהן חמין ובלעי מהדדי וטונן לתוך חס מותר שהעליון מצננו לתחתון ולא בלעי: **ושמואל אמר תתאה גבר** • הלכך חס לתוך טונן מותר וטונן לתוך חס אסור ואף על גב *דהילכתא כרב בתיסורי בהא הילכתא כשמואל דהא תניא תרתי מתני' טוותיה כדלקמן: **והדר חרס ומחמם ליה לרוטב** • דהוי לגי מחמת דבר אחר: **אקורי מיקר ליה** • ואמאי יטול את מקומו ולא גרסינן בקולף את מקומו סגיא: **לסולת דהדר סודרניס** • לסולת אשר סביבותיו: **הדר סודרניס** • לשון סמור סמור (ה) ליה: **ואמאי יקמוץ** • והכא נמי לא גרס ביטול את מקומו סגיא: **[נוטן טוף]** • דאקורי קא מיקר ליה וקליפה מיהא בעיא דלפיטו טונן גמור הוא הפסח מאחר שנגלה ויבש שאי אפשר דלא עייל ביה סיכת השמן פורתא: **ונוטן לתוך חס אסור** • אלמא תתאה גבר: **עד דמיקר ליה** • קודם שילטנן בלע כל דהו: **כבוש** • בחומץ: **הרי הוא כמבושל** • ואם נכבשו איסור והתר יחד (ג) טונן אסורין: **שאין נאכל מחמת מלחו** • שהמליחו הרבה על שמקליח טעמו מחמת מלחו קלת ואינו ראוי לאוכלו אלא אם כן היה מדיחו והאי אין נאכל לאו לגמרי קאמר שאין שום אדם יכול לאוכלו אלא כיון שנתקלקל טעמו אינו נאכל מחמת מלחו קרי ליה ואסור: **כמלח** • כותח ואית ביה נסיובי דחלבא: **מפשרוניא** • מקום: **ולא אמרן** • דלגי בקליפה סגי ליה אלא דלית ליה פילי פילי קרבנ"ם: **ואי מיתכל** • בר גוזלא בתבלי אסור דתבלי מרككי ליה ומייליי ובלעי לכותחא ובר גוזלא טונן הוה כדמפרש: בשר

תנן נטף מרוטבו על החרס כו' • מרישא דקתני נגע בחרסו של תנור יקלוף את מקומו ליכא לאקשויי אפי' למאי דס"ד בחרס טונן דכ"ע מודו דתתאה בלע כדי קליפה וה"ה לאחר שהוחם מעט מבשל בפסח כדי קליפה אי נמי כיון דקתני נגע אין להוכיח אם נגע מלמעלה או מלמטה אבל הכא דקתני נטף משמע למטה אי נמי חרסו של תנור ודאי חם הוא אבל סיפא דקתני על החרס קס"ד בחרס טונן ולא נהירא דמדנקט חרס משמע דבחרס תנור מיירי:

בשלמא למאן דאמר עילאה גבר להכי יטול את מקומו • וא"ת למאן דאמר עילאה גבר למה הפסח איכו נאסר מחמת השפוד ויהיה צריך ליטול את מקומו סביב השפוד ואומר ר"י דאין שפוד של עץ קולט חוס כל כך כמו חרס וסולת אי נמי מבפנים איכו רותח כבתוך ברוב ספרים ובפירוש ר"ח גרס וכי הדר רוטב אפסח מיטוי פסח מחמת חמימות החרס כו' וקשה דתיפוק ליה שרוטב איסור נבלע בפסח ונראה דהא דקאמר ומיטוי פסח ארוטב קאי מדקאמר מחמת חרס דאי אפסח קאי הוה ליה למימר מחמת רוטב:

אלא למ"ד תתאה גבר אקורי מיקר ליה • ה"ג בכל הספרים ובפר"ח ביטול את מקומו סגי ורש"י מחקו משום דקשיא ליה כיון דאקורי מיקר מה איסורא יש ברוטב ודוחק לומר כגון שהסולת של חבורה אחרת ואסור להן הרוטב לפי שאינו מטוי ונר"ח נראה דגרס ליה שפיר דע"כ מיירי כגון שהרוטב לא יצלה כל צורכו והו"ל אברים דבנגלה על צורכו לא הוה תו מפסיל משום צלי מחמת דבר אחר ונצלו ואחר כך בישלו דאסור הייכו דוקא במיס משום ריבוי' דובשל מבושל מכל מקום כדאמר בסוף כל שעה (לעיל דף מא:) אבל בדבר אחר לא ותדע דהכי הוא דבע"א היה אסור לחתוך בסכין פסח בעוד שהוא חם דמחמם ליה לסכין ומחמם לדידיה והוה ליה צלי מחמת דבר אחר אלא בנגלה כל צורכו לא מיפסיל משום הכי וא"ת מ"מ למה נאסור הסולת משום זה יאפו אותו ויצלה נמי הרוטב וי"ל דאין הוי צלי מחמת דבר אחר שהרי על ידי חמימות הסולת הוא נצלה ומיהו לפי זה לא הוה צריך לעיל לאסוקי והדר סולת ומרתח ליה לרוטב דמה צריך לאסוקי איסור ברוטב משום צלי מחמת דבר אחר כיון דאית ביה איסור נא ואור"ת דיאתח ליה לאסוקי כל איסור שיכול לומר אבל לעיל גבי נטף מרוטבו על החרס לא גרס ביקלוף את מקומו סגי שהרי יכול לצלותו עם הרוטב ובפי' ר"ח ליתיה:

משום הכי סגי ליה בקליפה • וכגון שסכו אחר שצלאו ולא נשתהא בתנור אחר סיכה כלל שאם לא כן ע"י רתיחת התנור היה נבלע אפי' למאן דאמר עילאה גבר:

תניא בעי קליפה בדבר שיכול לנעשות קליפה בדבר דלא שייך קליפה כמו בחלב מותר מדלא קתני איסורא גבי חלב כדקתני קליפה גבי בשר וריב"א חולק בזה ומגריך שאים כדי קליפה:

תניא אידך בשר רותח כו' • תימה הא תו למה לי להביאה ואומר ר"ת דקמ"ל דאפילו חלב שרי דאע"ג דאם לתוך טונן אסור לתוך בשר רותח אסור אבל אם נתן לתוך בשר רותח אסור אבל אם נתן לתוך חלב רותח מותר